

В. „Народно Съзнание“ па-
лиза единъжъ въ недѣлята—
въ четвъртъкъ.

Цѣната му е:

За година лева 6.
„ 6 мѣсеца „ 3.
„ 3 „ „ 2.

Единъ брой 15 стотинки.

НАРОДНО

СЪЗНАНИЕ

ПОЛИТИЧЕСКО-КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ГОД. I

ШУМЕНЪ, 9 ОКТОМВРИЙ 1887 Г.

БРОЙ 15.

*Настоящия брой трѣбаше да из-
мѣне мѣсяцъ четвъртъкъ. Въ него ний
тогава щѣхме да пишемъ исклучително
за беззаконствуванията на някои лица
въ станжлитъ въ града ни избори на 27-
й Септември. Собирахме комуто трѣ-
ба. Отговори ни се да пишемъ, не както
ний глѣдаме на станжлото, а както уже
било. Разбрахме, че не ще ни оставятъ
да пишемъ свободно за всичко. По тая
причина отложихме излизанието на тоя
брой за днесъ.*

За събиране абонамента въ града ни
е отпѣломощенъ Г-нъ Ж. Павлевъ. Мо-
лимъ обонатитъ си въ града да ни оле-
сятъ, нато си внесѣтъ абонамента най
малко за шестъ мѣсеца.

ШУМЕНЪ, 8 Октомвр. 1887 г.

Въ такива мѣстни врѣмена, прѣзъ кои-
то прѣмниж (и прѣмнижува) нашето отечест-
во, най много се ползватъ нискиятъ и спо-
собнитъ за интриги личности, особено
пъкъ ако тѣ, благодарение на обстоятелст-
вата, занимаватъ видни мѣста въ общест-
вото. Кажи се само, че поддържатъ прави-
телството, бѣди способенъ да лакейничий
и да интригуващъ, хвали се прѣдъ властѣта
че всичко е въ твои рѣцѣ, ето ти на твоє рас-
положение и управители, и началници и, въ
случай на нужда, и войска. Забѣлжител-
но е, поне у насъ, че такива хора, ко-
гато държавата е въ най голѣма опас-
ностъ, когато, за запазването на тая дър-
жава, се изисква да се пролива кръвъ,
да отворимъ гърдитъ си срѣщу непри-
ятелскитъ щикове, такива хора въ подобни
врѣмена се криятъ изъ домоветъ си, нѣма
ги, не се чуватъ, като че тѣ сѣ спуснали
отъ небето, трѣбва да живѣятъ и да
се гоятъ, а другитъ, честнитъ български
синове, които отиватъ да мрѣтъ за своето
общо отечество, за своята прѣдрага татко-
вина—сѣ взети отъ боклука и, като та-
кива, трѣбва да измрѣтъ за да оставятъ
първитъ да се наслаждаватъ отъ благата
на свободний животъ въ мирно врѣме, кога-
то властността е отстранена. Дѣ бѣхъ Ран-
човци, Маджаровци, Х. Марковци, Евтимъ
Друмевци въ врѣме на войната, какво по-
ведение държахъ тѣ прѣзъ врѣмето на 9-й
Августъ и по послѣ? Всички се вѣрлу-
шахъ и се бѣхъ натикали въ добровол-
ческитъ комитетъ, нѣкои отъ тѣхъ и дру-
гаритъ нмъ даже имахъ още безобразнето
да се възползватъ отъ мѣтното врѣме и
да турятъ по нѣщо въ ненаситнитъ си
джобове отъ събраната помощ за обли-
чание и подпомагане доброволцитъ, по-

мощъ, за която и най долниятъ спромахъ
отдѣли по нѣщо отъ зальгътъ си та да
помогне на дѣлото. Свърши се благополуч-
но войната, прѣмниж и 9-й Августъ съ
неговитъ послѣдствия, и ето ги пакъ Ран-
чевъ, Хараланъ Марковъ, Маджаровъ и
другаритъ нмъ на чело, тѣ спасили Бѣл-
гария, тѣ сѣ патриоти, а другитъ—Шу-
менската интелигенция заедно съ народа—
прѣдетели и измѣнници! Глѣдай подлостъ,
глѣдай чудо! Хвалятъ се, че отстояли срѣщу
Каулбарса и отблъснали неговитъ ноти,
когато ний положително можемъ да увѣ-
римъ, че тия ниски хора, ако не бѣше
регенството заедно съ правителството да
държи тогава здраво и юнашки, ако не
бѣше силниятъ напоръ отъ страна на Шу-
менската интелигенция, отдавна щѣхъ да
цалуващъ краката и щѣхъ да станжтъ та-
кива же вѣрни поданици на Негово Им.
Величество Александра III, каквито днѣсь
поне се обявяватъ, че поддържатъ Прави-
телството. Ще дойдѣтъ врѣмена, кога-
то ще се разясни най добръ, кой е кумъ, кой
свагъ, кой отъ сърце и душа е прѣда-
денъ на своето отечество; а кой е шарла-
танитъ. И тия, каквито бай Свирчо и Зах.
Стояновъ, които наричатъ честни гражда-
ни измета на гр. Шуменъ, а интелигенция-
та нарѣкохъ испѣдени даскалчета и незадо-
волни чиновничета, ще да познаятъ, че
сѣ излѣгали и че сѣ влѣзли съ двата кра-
ка въ примката на такива багабонти, как-
вито що сѣ нашитъ тука нови чорбаджии.

27-ий Септември.

Съ указъ отъ Н. Ц. Височество въ тоя
день бѣше назначено да се избѣрѣтъ прѣд-
ставителитъ за V-то обикновенно Народно
Събрание. Въ тоя день всѣки избира-
телъ трѣбваше свободно да уиражни изби-
рателското си право.

Както и на всѣкадъ изъ татковината
ни, тѣй и въ градътъ Шуменъ агитаци-
онната борба се водѣше отъ денътъ, въ
който се разнесе извѣстието за избира-
нието на народни прѣдставители. Нашитъ
4—5 мина чорбаджии, истласкани отъ ли-
бералната партия, се събирахъ тайно въ
турската махла, въ домътъ на терзи-Ред-
жебову, дѣто сѣ размисляли за агита-
ционнитъ срѣдства и за лицата, които тѣ
ще избѣрѣтъ за народни прѣдставители.
Тѣ работяхъ потаено, рѣшавахъ безъ
съгласието на народътъ; тѣ не смѣяхъ
да свикатъ народътъ на общо събрание,
както сѣ правили миналитъ години, отъ
страхъ да не бѣдѣтъ публично изобличе-
ни. Тѣ интригувахъ всѣчески, клѣвети-
хъ ни прѣдъ Министерството, прѣдъ кое-
то ни прѣдставили едва ли не за най опас-
ни хора; тѣ лѣжахъ, че народътъ е съ
тѣхъ, че дружеството „Народно Съзна-

ние“ се е състояло отъ 6—7 души со-
паджии и пр. пр. Ний не обрапахме
внимание на тия тѣхни клѣвети, като бѣх-
ме увѣрени, че съгражданитъ ни знаяхъ
много добръ лицата, които съставлявахъ
дружеството „Народно Съзнание“ и ли-
цата, които черпяхъ, клѣветяхъ това дру-
жество. Съгражданитъ ни знаяхъ много
добръ, че лицата отъ „Народно Съзна-
ние“ не сѣ били никога сопаджии и ни-
кога не ще и да бѣдѣтъ; тѣ знаяхъ, че
никой отъ тѣхъ не е турялъ до сега рѣ-
ка връхъ нѣкого, никой не е дигалъ скан-
дали, но знаяхъ сѣщо, че скандалиститъ
и сопаджитъ сѣ самитъ клѣветници—хо-
рата отъ лагерътъ на Хараланъ Марко-
ва. Най—голѣмни тѣхенъ смисленникъ не
ли е Иванъ Дачевъ. Шуменскитъ еж-
дебенъ приставъ, най-голѣмата пианица
и скандалистъ, противъ когото има вече
заведени нѣколко дѣла за побой, който
не се минава день да не се пание и да
нападне по най-мръсенъ начинъ честнитъ
граждани, лице, което е едно нѣтно на
чиновничеството; лице, което правителст-
вото трѣбва да отчисли часъ по-скоро,
за да не се говори отъ гражданитъ, че
само правителството го поддържа. Не щемъ
да описваме и другитъ лица, които заоби-
калятъ Хар. Маркова, не щемъ да гово-
римъ за Хар. Чолакова, нотарисътъ при
Шум. Окрѣженъ съдъ, за Герча Ранчавъ,
за Начка Дюгмеджиева и пр. и пр.; за
тѣхъ се е писало много нѣти въ вѣстникътъ
ни, па и ще пишемъ и за наирѣдъ.

Ний се отстрашихме отъ въпросътъ си,
бѣхъме почнали да говоримъ пѣщо за 27-й
Септември, а си позволихъ да описваме
хората отъ лагерътъ на Хар. Марковъ.
Ний не можахъ да не направимъ такова
отстранение, защото това, което се извър-
ши въ градътъ ни прѣзъ тоя день, бѣше
тѣсно свързано съ интригитъ на тия хора.

Да, за 27-й Септември, ний се готвихъ-
ме, ний работихъме честно и открито; ний
свикахъме нѣколко събрания въ салонътъ
на долне махлянското училище, въ които
събрания се и одобрихъ кандидатитъ за
народни прѣдставители. Казахъме, че ний
работихъме честно и открито. Даже кога-
то правата на народътъ се потыкахъ най по-
зорно, за което ще говоримъ по-долу, ний
отстояхъме честно на думата си, която да-
дохъме Г-ну Министру Живкову, че не ще
позволимъ въ тия тѣжки за татковината
ни времена да станѣтъ скандали—кърва-
ви сблъсквания, като съзнавахъме, че подоб-
ни вълнения ще бѣдѣтъ причина за чуж-
да намѣса, ще бѣдѣтъ причина за опро-
наставяването на татковината ни.

(Слѣдва.)

Статии и дописки се по-
проваждатъ до редакционния
комитетъ на вѣст. „Народно
Съзнание“, а пари и порѣч-
ки до отговорникътъ.

За частни обявления се пла-
ща по 15 ст. на рѣдъ за всѣ-
ко първо печатание и по 10
ст. за всѣко послѣдующе.

Неплатени писма не се при-
ематъ.

Ръкописи назадъ не се по-
вращатъ.

4-й Октомври бѣше на интелгенцията въ Шуменъ. Ако и оскърбени и съ принадлежа на сърдцето тѣга отъ неправдѣ и онеправданията на 27-и Септември, интелгентнитѣ сили на града ни не се отчаяхъ отъ изгубването на изборитѣ на 27-й, които станяхъ подъ натискъ и съ силата на щиковеѣ; напротивъ. Шумненци като се увѣрихъ въ тоя день, че силата въ града е къмъ тѣхъ и че нравствената побѣда на 27-й бѣше тѣхна, заловихъ се по-здраво на работа за прѣдстоящитѣ на 4-й Октомври избори за общински съвѣтници. Събранията въ долнемахлянското училище почихъ още въ вторникъ. Ако и да имаше прѣзъ тая недѣля гроздоберъ, гражданитѣ се стичахъ на всичкитѣ събрания и искавахъ всичкитѣ разисквания и говорения до сръдънощъ. Всичко това показваше, че тѣ се силно интересуваха за съдбинитѣ на града си и отъ сърдце желяхъ да се срути и сгромоли отъ дѣно всичко подло и низко въ града, което се навъртваше въ това мѣсто, гдѣто стояше кормилото на града Шуменъ. Всичко което тѣ знаяхъ отъ 2—3 години насамъ, всичко което тѣ четохъ до тогава въ вѣстникътъ ни, ги бѣше отъ дѣно развѣлнувало и, ако би имало възможность, бихъ отишли и изринжали още отдавна това управляюще тѣло, което се нарича градскій съвѣтъ, на чело съ извѣстиятъ и на дѣцата Начка Желѣзовъ, нарѣченъ Дюкмеджиевъ. Въ три събрания всичко се рѣши, приехъ се кандидатитѣ и почна се работа.

Нашитѣ противници, окуражени отъ 27-й отъ несправедно спечелинитѣ избори, бѣше имъ дошло сърдце на мѣсто и се заловихъ на агитация, като мисляхъ, че гражданитѣ ще се лесно помятъ отъ тѣхната ужъ побѣда на 27-й и тръгнѣтъ подирѣ имъ. Нѣ силно бидохъ тѣ излѣгани. Гражданитѣ на 27-и Септември още повече се бѣхъ убѣдили въ тѣхната подлостъ, когато тѣ въ продължение на три часа бѣхъ сполучили съ разни сръдства да извадятъ щиковеѣ *наружу* сръщи имъ и имъ отнехъ правата насилствено. Така сяко сѣ лѣгали тѣ и турцитѣ, които до тогава бѣхъ съ тѣхъ, че тѣ вече били спечелили голѣма частъ отъ българското население на своя страна, та и побѣдата на 4-й Октомври сигорно била тѣхна. Тия толкова лѣгани турци сега исповѣдватъ, че и тѣ узнали вече за тѣхната подлостъ, че тѣ досега имъ били просто оржѣе. Сега вече тѣ видѣли, че нашитѣ противници не били повече отъ 3 1/2 души. Сега тѣ вече се раскайватъ за своето толкова врѣме измамване отъ тѣхна страна.

Въ сѣббота *Начковитѣ хора* издадохъ въззвание, съ което каняхъ гражданитѣ да ги послѣдвали, така, както на 27-и Септември; съ други думи, да дойдатъ съ тѣхъ 3 1/2 конои и *изгубени хора*. Въ това тѣхно въззвание тѣ бѣхъ подписали много граждани, които, като си вѣдяхъ подписитѣ, не можахъ да се побержтъ въ кожата си. Ала дружеството „Народно Съзнание“ залуши устата на тия *адски души*, като имъ отговори съ едно въззвание отъ своя страна.

Доиде 4-й Октомври. Едва се бѣше разсѣмнѣло, Зорницата още ясно свѣтѣше на небето, когато гражданитѣ тръгнахъ

къмъ правителствения домъ, одоростени отъ правдата, която бѣше на тѣхна страна, и приготвени да водятъ борба съ подлостѣта, отъ която борба ще зависяше съдбата на града имъ въ продължение на три години. Разнавахъ се всички и рано часа въ 6 1/2—7 едно голѣмо множество се намисли вече прѣдъ опрѣлѣленото мѣсто. Тоя нѣтъ единъ изобретателенъ умъ бѣше зелъ мѣрки да отдѣли съ навързанъ о коловете двѣтѣ борящи се страни, за да не се оставяло да стане смущиване при избирание на бюрото. Ний Знаяхме цѣлѣта на това ново изобретение по изборитѣ, нѣ хората, които забихъ тия колове и обтѣгнахъ на тѣхъ теловетѣ за да отдѣлятъ овцитѣ отъ козитѣ, останалъ излѣгани. Ний ги видѣхме, кога тѣ се расхождахъ прѣзъ деня обезкуражени и да си удрятъ рѣцѣтѣ една о друга отъ ядъ, че не се сполучи да се удужи гласа на правдата и тоя нѣтъ. И ний ги съжаляваме. Удари часа 9 и прѣдъ множеството излѣзе прѣдседателя на бюрото (*члѣнъ отъ Окр. Съвѣтъ*) Радунъ В. Симеоновъ съ двамата члѣнове Евтимъ Друмевъ и Юрд. Кулаксовъ (*члѣнове отъ Гр. Съвѣтъ*). Слѣдъ отварянето на събранията и разяснение на гражданитѣ цѣлѣта на настоящитѣ избори, прѣдседателя на бюрото помоли гражданитѣ да си избержтъ отъ своя страна още 7 души. Щомъ изрѣче послѣдната сричка отъ послѣдната си дума, единъ гласъ отъ нашата страна прѣдложи за члѣнъ одного и почнахъ виковеѣ „добъръ“ и „долу“. Нѣ „долу“ то тоя нѣтъ имаше много дрезгѣвъ гласъ, ако и сѣдебний приставъ Иваница Данчевъ да бѣше се качилъ на една качка и да окуржава 3 1/2-та българци съ една частъ турци. Едно подиръ друго нашитѣ приготвени и прѣдложени 7 души за бюрото, съ викове „добъръ“ и „ура“ се присѣдинявахъ къмъ назначенитѣ 3-ма души за бюрото и бидохъ записани отъ прѣдседателя. И меншеството си проводи 7-ма души, като мисляше, че и тоя нѣтъ войската ще дойде да избута съ щикове насъ и да остави тѣхъ да тупкатъ празнитѣ кутии сръщи ни, както на 27-й. Повече отъ половина частъ се махихъ *никои посръдници* дано ни убѣдятъ да приемемъ и отъ тѣхъ въ бюрото, нѣ напразно. Народа отвѣнъ викане да не отстаиваме отъ закона. Противниците се уморихъ и си отидохъ на мѣстата позорно, съ наведени глави. Нека проклѣнатъ тоя, който не имъ даде помощъ съ щиковеѣ. Помолехъ ни да имъ позволимъ двама, които да записватъ. За мѣрки закона, въ протокола, като контролѣри, нѣ се отбѣснѣ, като имъ се каза, ако искатъ всички да стоятъ при урнитѣ и да глѣдатъ да не откраднемъ тѣхния занаятъ, пуцането на бюлетини съ купове. Контролирахъ тѣ *небетчийски*, както става по воденицитѣ. Отчаени бѣхъ нашитѣ *драги* и *любелѣни приятели*, като глѣдахъ, че въ урнитѣ се подавахъ бюлетини все съ дебела книга, а не съ тънка. възжелтикава-тѣхни бюлетини —. Най сѣтнѣ тѣ се рѣшихъ да развалятъ всичко съ грабване и строшаване на урнитѣ; нѣ не имъ допустнахъме. Усѣтихъме ги отъ рано и зехме мѣрки. Часа въ 5 урнитѣ бѣхъ строго пазени. Когато се изнисахъ въ горния салонъ, прѣди още бюрото да е

отишло, единъ *бобантинъ* и Бойчо Х. Бойчевъ дебнишката излѣзе изъ градскій съвѣтъ и силно искочи изъ стѣлбата, съ цѣлъ да грабне нѣкоя кутия и я хвърли прѣзъ прозореца долу. Мигновено съ яростни викове той биде застигнатъ отъ едно голѣмо множество и позорно изринжѣ долу. Много заявления до тогава бѣхъ дадени на прѣдседателя отъ замаянитѣ и слисанитѣ *любелѣни приятели* за нѣкакви незаконности при гласоподаването, мѣжду които бѣхъ двѣ, че въ една кутия, която небетчийски бѣше контролирана отъ тѣхъ, даже и отъ О. Началникъ, били спуснали еднажъ 150 и другъ нѣтъ 200 бюлетини. Ний просто се изсмѣхме на това, нѣ О. Управигель (види се да сѣ го убѣдили) пожела да се отвори тая прочута кутия въ негово присѣствие, като се прочетѣтъ най напрѣдъ крѣстчетата на гласоподавателитѣ, макаръ нийдѣ въ закона да не е прѣдвидено това. На минутата бидохъ удовлетворени. Нѣ за жалость, всичко тѣхно съмнение се разби въ прахъ и пухъ, слѣдъ прочитането на крѣстчетата и бюлетинитѣ. Ний помолехъ да отворимъ и провѣримъ и другитѣ двѣ кутии прѣдъ управителя, нѣ не искахъ, защото ги досрамѣ. — Ехъ любелѣни приятели, вий мислите, че ний ще Ви отнемемъ занаята? Не, дръжте го за васъ. — Най сѣтнѣ прѣброяването почна и се продължи до 12 часа. Бюрото състави протокола за прѣброяването, отъ което се указа слѣдующий резултатъ:

1. Василь Юрдановъ	гласове	803.
2. Жечу Павлевъ	„	785.
3. Янку Василевъ.	„	811.
4. Стеф. Ивановъ.	„	804.
5. Наки Чаневъ.	„	708.
6. Р. Мощевъ.	„	788.
7. Жеку П. Димитр.	„	784.
8. Тод, Шонтовъ.	„	815.
9. Ганп Кулевъ.	„	770.
10. Анастасъ Кюлевичевъ	„	779.
11. Минчу Стояновъ	„	781.
12. Х. Хампар. Месроповъ	„	781.
13. Арифъ Х. Еминевъ.	„	788.
14. Юмеръ Васфи.	„	797.
15. Исуфъ Х. Алишевъ,	„	782.
16. Исмаилъ. Х. Юсменевъ.	„	797.

За Настоятели.

1. Стефанъ Х. Нейчевъ.	7 3	гл.
2. Андонъ Русевъ.	713	„
3. Наки Чаневъ.	713	„
4. Величко Тодоровъ.	713	„

Противниците имахъ:

1. Касабъ башп.	359.	гл.
2. Х. Юсменъ Токаловъ.	308.	„
3. Хараланъ Марковъ.	319.	„
4. Ив. Прѣславский.	312.	„
5. Андрей Х. Димитриевъ.	315.	„
6. Ахмедъ Терзи-Реджебовъ.	309.	„
7. Ив. Ж. Поповъ.	313.	„
8. Анастасъ Гиневъ.	312.	„
9. Ганп Кожуклиевъ.	310.	„
10. Стефанъ Андреевъ	299.	„
11. Мурадъ Агопчинъ.	311.	„
12. Начко Дюкмеджиевъ.	311.	„
13. Таукчинъ Салимъ.	309.	„
14. Шеркетчи Юсменъ.	307.	„
15. Мѣтѣшъ Генджолу,	310.	„
16. Х. Ахмедъ Х. Нашидовъ	258.	„

Настоятели.

1. Димит. Фесчиевъ.	334.	гл.
---------------------	------	-----

2. Парушъ Христовъ.	334. гл.
3. Стефанъ Ивановъ.	334. „
4. Бойчо Бойчовъ.	334. „

Бюрото въ своя протоколъ отблъсна всички заявления като неосновни и рѣши да се подадѣтъ подъ съдъ всички, които сѣдали тия заявления, за нанисане клевета на бюрото. Работата се свърши въ 2 часа. Едно голѣмо множество чакаше резултата прѣдъ правителствения домъ, гдѣто до тогава се играеше хоро съ гайди, и послѣ съ народни пѣсни се отпрати къмъ градината „Волга“. При задаването на множеството, военната музика засвира „Шуми Марица“; множеството закуси и послѣ това се играхъ разни български игри съ народната музика — гайдата до разсѣяване. Така се свърши въ Шуменъ 4-й Октомврий, който бѣше на интеллигенцията.

На 27-ий Септемврий слѣдъ обѣдъ една частъ отъ интеллигенцията, при заминаването си край правителствения домъ, акламира двамата арестовани: прѣдсѣдател на Постоянната Комиссия, В. Димитровъ, и смотрителя на Тюрмата, В. Ивановъ, и двамата стари поборници, които сѣ били въ Сърбия, Шипка и подъ Видинъ. Стѣдъ това всички, пѣящици „Живѣ е той, живѣ е“, се опитихъ и когато се показахъ отъ салона на правителствения домъ Х. Марковъ и неговитѣ аркадаши, идваха „долу подлещитѣ“. На градината „Волга“, когато вечерта дойдохъ арестованитѣ и бидохъ посрѣщанъ съ „урра“ и „живѣйте“, нѣкои пакъ изидоха „долу подлещитѣ“.

Обаче, това „долу подлещитѣ“ нашитѣ противници обхриха на „долу правителството“ и принудили Ок. Началникъ Лингуровъ да състави за това актъ, когато самъ той нищо подобно не е чувъ. Акта е прѣдаденъ на Управителя и въ него най силно се нападатъ нѣкои чиновници. Всичко е скроено, само да се постигне тѣхното отчисление. Ний сме го казвали, че тия хора, ако станѣтъ представители, ще почнатъ да думатъ всичко честно. Нашитѣ *циковски депутати* почнаха това още отъ първий день. Добъръ нѣтъ нѣтъ!!!

Усталъ на Свиричовитѣ клиенти да съставятъ болшинство. Слѣдъ три-часовна борба и викание „дайте ни прѣдсѣдателя на Постоянната Комиссия, Върбана Димитровъ, ний се оттеглихме отъ правителствения домъ. Съ насъ заедно се оттеглиха всички турци отъ околнята, които имаха наши бюлетени, както и тия отъ „Равненската частъ“ на града. Обаче, както се научаваме, въ списъка на тая махла имало поставени кръстчеса на имената на всички избиратели, освѣнъ на четирима; мѣжду тия гласоподаватели на Свиричовото болшинство имало доста умрѣли хора, отъ което се вижда до колко кмета се е грижилъ за поправяне на списъцитѣ. Видишъ ли, бай Петковъ, болшинство? Цѣла махла си стои у домоветѣ, умрѣлитѣ въ гробоветѣ, а въ списъка стоятъ съ кръстчета!! Какви работи има още!

Колкото подли, толко хитри сѣ нашитѣ противници. Нѣ хитростъта имъ е много лека, такава, каквато може да роди плитоумната глава на адвокатина Г. Ранчевъ, ментора на парижкий вече Начко-Чорбаджи. Въ сѣботата, на 3-й Октомврий, издаватъ въззвание, въ което изброяватъ и кандидатитѣ си за Общинския Съвѣтъ, като турятъ на чело Х. Марковъ кандидатъ за кметъ, а Начка Желѣзовъ скриватъ въ срѣдата мѣжду кандидатитѣ за почетни члѣнове. Цѣлата имъ е очевидна: да се намалятъ хората, че Начко не ще бѣде кметъ и да се помажатъ да имъ приематъ кандидатитѣ. Но щомъ сполучатъ въ изборитѣ, тѣ ще знаятъ

що да правятъ — тъй като избиранието на кметъ и помощници става отъ цѣлий общ. съвѣтъ, а не отъ правителството. Тогава пакъ щѣше да исконне скрития въ срѣдата мѣжду другитѣ члѣнове Начко за кметъ. Ала хората не се мамятъ, байновци, знаятъ Ви козината. За да *канджрдисатъ* хсрата, тѣзи синковци въ възвизането си казватъ, че тѣ не че сѣ си дигнали довѣрието отъ Г-на Начка, нѣ че той билъ се отрѣкълъ доброволно, понеже го тъкмили за прѣдсѣдатель на бѣдѣщата Окръжна Постоянна Комиссия. Глѣдай умници! Хората не искатъ Начка да управлява единъ градъ, а тѣ го тъкмятъ за цѣлъ окръгъ! Видѣ, никой не го въспира, ако иска да стане державенъ на Марашъ. Тамъ му е нему мѣстото, адвокатствующия менторе!

Г-нъ Майоръ Никифоровъ, полковий командиръ на Прѣславския полкъ, се мѣсти въ Пловдивския полкъ. На 27 Септемврий г-нъ Никифоровъ натѣка на щикветѣ правата на Шумненскитѣ истинно-патриоти граждани, като държа на срѣщѣ имъ въ продължение на три часа голитѣ щикове. Интеллигенцията въ Шуменъ дълго врѣме ще му помянува името, както се помни името на Ремлингена. Ний го прѣпоръчваме на Пловдивчани. По слуховѣтъ, които се носятъ изъ града, г-нъ Никифоровъ се мѣсти вслѣдствие телеграфическото оплакване на 27-й отъ страна на гражданитѣ до Г-на Президентъ Министра Стамбулова, за гдѣто той, Никифоровъ, употребилъ войската, безъ да имаше даже пѣленица да е ударена нѣкому, когато, напротивъ, тя трѣбаше да се употребилъ само ако станеше сбиване или убийства.

Научаваме се, че единъ отъ стражаритѣ, които бѣха поставени въ врѣме на изборитѣ за градския съвѣтъ при кутитѣ да наблюдаватъ да не ставатъ злоупотрѣбления, слѣдъ свършването на изборитѣ билъ повиканъ въ Градския съвѣтъ, гдѣто били събрани Шумненскитѣ нотабили и нѣкои тѣхни межерета, и билъ истезаванъ. Кмета Начко Дюгмеджиевъ го е заплашвалъ, че ще го отчисли! ако не каже, че въ кутията били спуснати готови бюлетени. Стражара, като честенъ човѣкъ, разумѣва се, не е можалъ да си искривя душата за да удовлетвори горѣщото желание на тия безсѣвѣстници.

Ний не се чудимъ толкова на нашитѣ чорбаджии, които сѣ истезавали честния стражаръ, защото знаемъ и много пѣти сме казвали, че сѣ способни на всичко безчестно. Питаме ний г-на М. Лингорова: началникъ ли е той, или е само за кукла и украшение на града Шуменъ, та оставя кмета и разни вагабонти да се располагатъ съ подчиненитѣ нему стражари. Блазъ на Шумненци, че най сѣтливъ се сдобихъ съ началникъ, който да пазѣ живота и имота имъ! Разбойници върлуватъ свободно изъ Дели-орманъ, а г-нъ началникъ не пазѣа отъ вѣтъ къщата си.

Не ще направи азъ правителството, ако си вземе надиръ тоя *смазанъ* човѣкъ и ни прати за началникъ нѣкой свѣстенъ човѣкъ.

Врѣмената дохождатъ да показватъ хората, кой какъвъ е. Шумненския Окр. Управителъ, П. Маноловъ, бѣше за Шумненци ако не друго, то поне безвръденъ човѣкъ. Нѣ явното му намисане въ изборитѣ на 27-й Септемврий дойде да покаже на Шумненци, че тѣ до сега сѣ се мамяли. Много пѣти човѣкъ трѣба да се бои отъ мѣлчеливитѣ хора. Отъ 27-ий насамъ г-нъ Маноловъ е излѣзълъ изъ очитѣ на гражданитѣ и на него всѣки вече глѣда мно-

го мрачно. Съ поведението си на 27-й, г-нъ Маноловъ опитни името на правителството, направи цѣлото население отъ града и околнята да се умисли. За удовлетворение на силно онеправданото и угорченото население на града Шуменъ и за запазване прѣстижа си, правителството ще направи много добръ, като прѣмѣсти г-на Манолова въ другъ градъ да научи и тамкашното население какъ се правятъ избори.

Не прикланятъ вратъ хората прѣдъ правдата и свършено. Всичко ще извършѣмъ, казватъ тѣ, и пакъ не ще ви прѣдадемъ Градския съвѣтъ. Като че той е тѣхна мушпа, бащино наследие. Знаемъ, Г-да, че ви смѣди, нѣ не можемъ Ви помогнѣ. Волята на народа е такава, трѣба да кандидатѣте. Свалете Министерството, казалъ адвокатствующия менторъ, ако искате да имате Градския съвѣтъ, съ други думи казано, ний ще работимъ прѣдъ Министерството за да ви касира изборитѣ. Езеръ, какъ може да бѣде това, Вий да прѣдставявате Шуменъ въ Народното Събрание, а цѣлъ градъ да ви изрива като непотрѣбенъ материалъ на 4-й Октомврий. Нѣ ний мислимъ, че Правителството много добръ знае какви сте и кой има довѣрието на града. То най добръ ще се увѣри отъ изборитѣ на 4-й Октомврий, че не въ васъ, а въ интеллигенцията, на чело на народа, ще трѣба то да дири най здрава подпорка, която интеллигенция въ най критически минути ще му бѣде на расположение. Хората въ София не сѣ като Васъ безумни да отиватъ противъ волята на народа, който си е далъ довѣрието на истинно-патриотическата интеллигенция на 4-й Октомврий, та да търсятъ причини да касиратъ най законнитѣ избори, каквито до сега не сѣ ставали въ града Шуменъ.

Курьози по изборитѣ на 27 Септемврий и 4 Октомврий въ Шуменъ. Слѣдъ свършването рѣчьта на Г-на прѣдсѣдателя на Пост. Комиссия и прѣдлагането му да се избере бюро; слѣдъ извикването на Герча Ранчева, прѣдлагамъ Х. Маркова за прѣдсѣдатель, който се качи на массата и мигновено исчезна отъ виковетѣ „долу“, дойде рѣдъ да се прѣдлагатъ кандидати и отъ наша страна. Прѣдложихме ги, избрахме ги и заловихме мѣстото на бюрото. Цѣлъ часъ ний занимавахме това мѣсто и отъ радостъ, че спечалихме, прѣдлагахме разни да „живѣе“. Три пѣти излѣзохме на массата и пазикахме: „да живѣе Н. Ц. Височество князь Фердинандъ“, на което отъ българска страна се отговори съ продължително „урра“.

„Да живѣе България“ пазикахме ний отъ массата, и „урра“ екижъ отъ българскитѣ гърла, когато, напротивъ, турцитѣ на чело на 2—3 българѣ викаха „дѣлоу“.

На 4-ий Октомврий, когато *всички посрѣдници* отъ нѣмай-къдѣ прѣклонихъ глава и припознахъ нашето огромно болшинство и избраното ни бюро, ний прѣдложихме: „Да живѣе правдата“, което пакъ се посрѣщанъ съ „урра“ отъ наша страна и съ „дѣлоу“ отъ *Свиричовото болшинство*. Ний поканваме съставителитѣ на актове да обърнатъ внимание на това обстоятелство, което бѣше прѣдъ тѣхни очи, а не, като *въздѣлжци*, да съставятъ глупави актове, че *нѣкоя шияна глѣла* отъ 20—30 души викала „долу правителството“, когато това

бъхх ителигетни хора, които отъ тѣга, вика-
хх „долу подлениците“.

РАЗНИ.

Отъ Разградъ получихме едно частно писмо за изборитѣ на 27-ий Септемврий; нѣ понеже въ него се расправяше, какъ Окр. управителъ е беззаконствувалъ, като распрѣснѣлъ бюрото на болшинството и наложилъ друго, като арестовалъ надзирателитѣ на изборитѣ и пр., тукашната цензура написа отъдоло му „не може да се печата.“ Тамкашната птелигенция, която е за България и правителството, била прѣдставена за *радослависти*.

Почитемий редакторъ на в. „Свобода“, нѣкогашии Свирчо, пакъ ни отговори. Ама знаете ли, господа, какъ я завъртялъ тоя пѣтъ г. Петковъ? Много искусно. Прѣскочилъ господству за „торбитѣ“ а ни бие, че единъ грамаденъ фактъ, който се извършилъ прѣдъ очитѣ ни (на 27-й трѣба да е), доказалъ, че ний сме нѣколкоципа, които за частни смѣтки сме се скарали съ гражданитѣ си. Нѣ не знае бай Петковъ, че тоя грамаденъ фактъ доказа противното. Доказа той, че, както ний пиевахме и г-ну Живкову говорихме, либералната партия си е цѣла-цѣлокупна, а сж изхвърлени само 3 1/2 непотрѣбни нейни калнави водители, които насмалко щѣхх да я разглобятъ и опозорятъ. 27-й Септемврий доказа, г-нѣ Петковъ, че болшинството е наше, а твоитѣ клиенти сж 3 1/2. Да бѣхте въ Шуменъ тогава и да ги видѣхте, какъ тѣ се искрихх въ мииши дупки, щомъ викна народа „долу“. Позорно бѣше да ги глѣда човѣкъ да се криятъ мѣжду една частъ турско население. Срамно бѣше, бай Петковъ, и вий да бѣхте, щѣхте да ги исплюете. Ала друга сила имъ помогна. Арестува се прѣдсѣдателя на Постоянната Комисия, г-нѣ Върбанъ Димитровъ, отпехх отъ него насилствено ключоветѣ на кассата, гдѣто стояхх списѣцитѣ, истласкахх съ щикове запечатаното въ протокола отъ прѣдсѣдателя бюро, натѣкиххх се на щиковетѣ правата на истинно-патриотитѣ граждани, поставихх се срѣщу народа въ продължение на три часа голитѣ щикове, натѣкиххх болшинството на върха на щика и свършихх работа. А *свободолубивий* Свирчо сѣднѣлъ отъ София да ни пише и ехидно да ни се смѣе дѣ ни е болшинството.

Любителю на тиранията, г-нѣ Петковъ! Вий сте станали ехидна. Стойте, не дѣйте расгваря раниитѣ на Шуменската птелигенция, състояща отъ поборници при Джунисъ, Шинка и Видинъ, занасни войници, които видѣхх Сливница, Драгоманъ и Ииротъ, ителигетни млади сили, всички тия на чело на страждущий и онеправданий на 27-й Септемврий народъ. Стойте, ехидний човѣче, че тия хора сж алѣ огорчени отъ станжлото, а още по вече отъ ваший ехиденъ смѣхъ. Благоразумията на всички тия, които три часа стояхх срѣщу голитѣ „паруку“ щикове и честната дума, дадена отъ тѣхх г-ну Живкову, направихх шантаностѣржателя Ранчева и ехидния като васъ, *баш-либерала* Маджарова прѣдставители на града Шуменъ. Една думица „дрѣжте“ отъ наша страна, и щиковетѣ щѣхх да бѣдѣтъ грабихти и всички измамени турци, окуражавани отъ скандалиста Данчева, щѣхх да бѣдѣтъ распрѣснѣти! А послѣ това що щѣше да бѣде, не можемъ отговори. Нѣ казахме, честна дума дадохме, ний не сме за смущения въ измаченото ни отечество, постѣнахме благоразумно и

се задоволихме съ нравстванната побѣда отъ наша страна.

Дѣ е болшинството въ Шуменъ, още по ясно показа 4-й Октомврий, г-не Петковъ! 4-ий Октомврий бѣше тѣмънъ за твоитѣ клиенти. Позорно падиххх тѣ, а народа се весели до разсѣмнувание. Когато нѣмаше щикове, или ако и да ги имаше, благодарение на майоръ Цончевъ, не се употребихх, болшинството си останахх огромно, двойно, а клеветитѣ на г-на Петкова—едважъ се виждахх мѣжду една частъ турско население. Питайте и смѣйте се пакъ ехидно г-не Петковъ, гдѣ е болшинството ни? До гдѣ достигихте вий, *свободолубивий* Свирчо, а сега тиранозащитающий Петковъ? Обстоятелствата да ти ядѣтъ главата.

„Ний не знаемъ кой е добрия, кой лошия“ казвате, г-не Петковъ! Тѣй хх? Значи вий слѣпата се водите и ни нападате. Срамъ! Ний ще си слѣдваме сѣщия пѣтъ, когато сме слѣдвали отъ 7—8 години, а Вий ще бѣдите прѣзрѣнии отъ птелигенцията въ Шуменъ, която вий наричате *хаймани, исплдени даскалмега и инспектори, недоволни чиновничета и намъ канѣи красти*. Позоръ, ехидний Свирчо. Толкова за сега.

Виенскій дописникъ на *Таймс* му явява, че се направили нѣколко полуофициални опитвания отъ разни лица за да се докара едно примирение между Русия и Българско-то Правителство. Г-нѣ Стамбуловъ не се показалъ враждебенъ по начало на тѣзи постѣнки, но желаялъ щото всички-тѣ бѣдѣщи прѣговори да бѣдѣтъ основани, 1-о върху припознаването законостѣта на бивше-то управление на Регенство-то, и 2-ро, върху поддържане-то на Князь Фердинанда.

— В. *Константинопулусъ* явява че Н. В. Діонисий V., Цариградскій Гръцкій патриархъ мѣри да свика наскоро Фенерскій Мирскій Съвѣтъ и Св. Синодъ, които отдавна не били засѣдавали на общо засѣданне, за да имъ прѣдложи важни въпроси, а именно въпроса за какво настроение да се земе спрямо Българскій Екзархъ. Присѣствие-то на Негово Блаженство въ Цариградъ било, по казанне-то на Гръцкій вѣстникъ, противно на права-та на Фенерскій патриархъ.

До редакцията на в. „Народно Съзнание“

Нѣкои отъ тукашнитѣ чорбаджии сж възстанали противъ условенитѣ ни учителя Д. Маркишкий и Рачо Иванова и искали отчислене-то имъ, съ цѣлъ да настанятъ такива, които да работоуствуватъ прѣдъ тѣхх. Тѣ мисляли да условятъ Р. Жекова и М. Мариновъ. Тѣ постигнахх до нѣгдѣ намѣрението си, като отчислихх учителя Р. Иванова. Причината на тая мѣрка, която зели нашитѣ чорбаджии, е слѣдующата: събуденитѣ и интелигентнитѣ младежи не ги оставяли да си кроятъ свободно плановетѣ за Драгоево; за това рѣшили да ги отстранятъ отъ селото, та да не има кой да имъ прѣчи и да си отваря устата за тѣхнитѣ низеки работи, които непрѣставятъ да вършиххтъ въ всеки день. Ний ги питаемъ, на какво основание тѣ отстранихх учителя Р. Иванова, когато той бѣше условенъ отъ самитѣ тѣхх? На ли да условятъ синѣтъ на своя аркадашии? Защо настоятелството държи като учителъ Р. Жекова, който не

отговаря никатъ на званието си? На ли че е Буламачовъ синъ? Защо на Р. Ивановъ настоятелството не дава поне прѣдложената на първий заплатата? Не е работата, г-да, да прѣнебрежаваме сиромашкитѣ синове, и да олекчаваме богатанкитѣ. Да ли Р. Ивановъ не е показалъ по добъръ успѣхъ отъ колкото Жекова? Нѣ Р. Ивановъ е сиромашкнй синъ и младежъ съ самостоятеленъ характеръ, а такива хора не трѣба да оставатъ въ селото ни, нѣка се праждосватъ на вънъ, за да могатъ нашитѣ горгорбашии да се располагатъ безконтролно съ сѣдбата на Драговци.

Най сѣтнѣ защо селенитѣ търпятъ тия низеки души? Защо оставятъ тѣзи хора да се мѣсятъ въ училищата ни, когато си имаме настоятели? Жалко за Драговци, които толкова съ присѣрдѣ сж се грижали за своето училище прѣзъ години, а сега го оставятъ въ рѣцѣтъ на тия егонети.

С. Драгоево 3 Октомврий 1887 год.
Селетинъ.

ТЕЛЕГРАММИ.

Телиграфически извѣстия за нѣкои избори.

Провадия, 27 Септемврий. Избрани наши хора.

Сливенъ, с. дата. За тукашнитѣ избори напомнете си врѣмето на Ремлигена. Натискъ, стражари, войска. Подробности съ пощата.

Нови-Пазаръ, с. д. Избрани Исуфа, Стоиловъ и Станчо Русановъ.

Варна, с. д. Избрани Георги Живковъ и Миразпеевъ.

Отъ Агенция Хавасъ.

Виена, 5 Октомвр. „Новата Свободна Преса“ като говори за едно свѣждане на Царя съ Императоръ Вилхелма, не глѣда като невъзможно едно промѣнение въ чувствата на Царя, вслѣдствие ненадѣйното откриванне на единъ голѣмъ нихилистически комплотъ въ Копенхагенъ.

София, 5 Октомвр. По поводъ на новината, публикувана наскоро въ една деша отъ София, която обаждаше, че Г. Цановъ, старъ министръ въ кабинета Каравеловъ, билъ пламъ свѣждане съ Н. Прѣосв. Климента, при което свѣждане присѣтствували Г. Г. Радославовъ и Николаевъ, съ цѣлъ да размислятъ за изборитѣ, учияхъ се, че Г. Цановъ протестира енергически противъ инсинуацията, пустиата на неговъ адресъ, да е билъ въ сношение съ Г. Г. Радославовъ и Николаевъ.

София, с. д. Въ провинцията, както и въ София, изборитѣ за градскитѣ съвѣти сж благоприятни на правителството.

Лондонъ, 7 Октомврий. Спорѣдъ една деша, адресирана отъ Виена на в. *Times*, Портата отказва да отетѣни на желанията на Русия, която искаше да я задѣлжи да павѣсти на Князь Кобургъ излизанието му пѣзъ България и да обяви българскитѣ избори за незаконни. *Times* върна, че това ново поведение на Портата е вслѣдствие сключването на Тройниъ съюзъ. Сѣщата причина щѣ да е прѣдизвикала завършанието на Г. Гирса въ Петербургъ.

Варна, Г-ну Мирскій. Писмото, по причина на много материалъ, останѣ за идущий брой, заедно съ това на Н. Живкова.